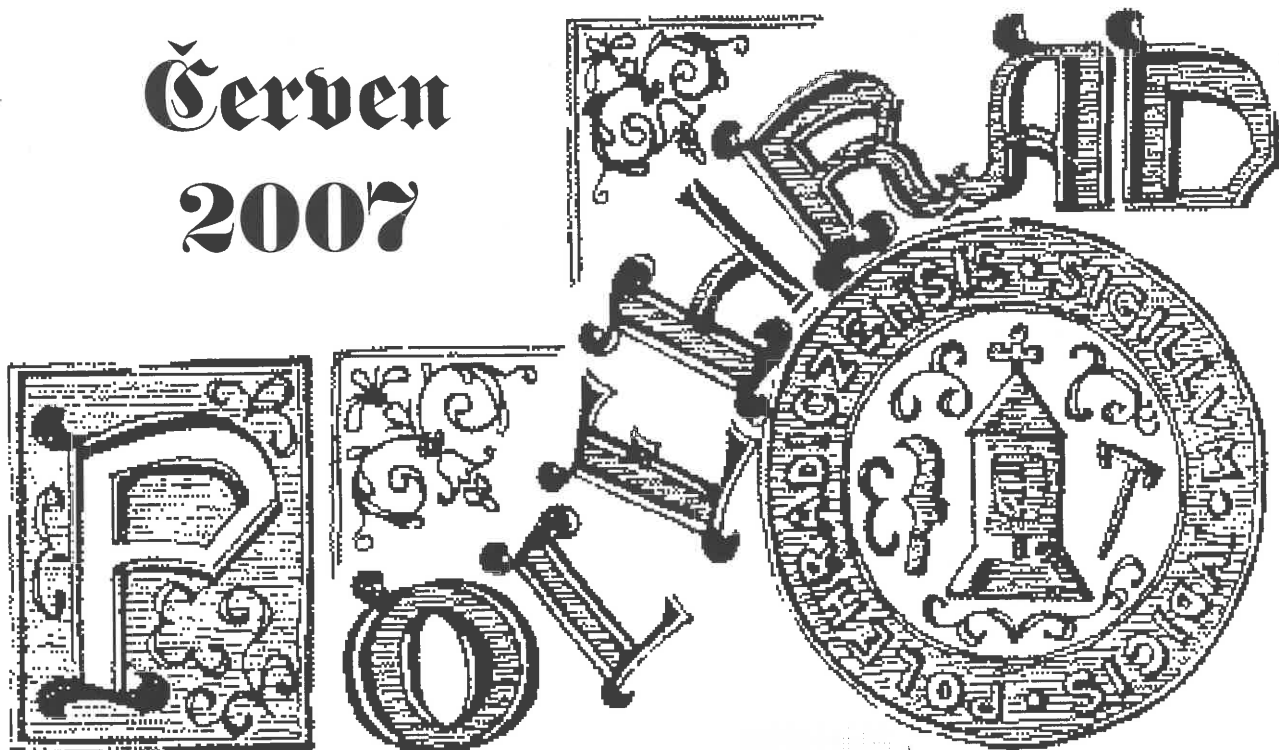

Červen 2007

zpravodai občanů Boleradice

*Divadelní přehlídka
Sešlost
Boleradice 2007*

Bez brykulí přiznávám, že když nás před rokem oslovila jihomoravská oblastní rada Svazu českých divadelních ochotníků s nabídkou uspořádat licencovanou – tedy postupovou – celokrajskou přehlídku venkovských ochotnických souborů, cítili jsme se vpravdě zaskočení. Vždyť i přesto, že je náš divadelní spolek protřelý účinkováním v soutěžích všech úrovní, reprezentuje vyspělost českých ochotníků v zahraničí a celou řadu akcí také iniciuje a pořádá, sám byl povětšinou jen účastníkem těchto přehlídek.

A právě tyto zkušenosti před nás postavily téměř obludné dilema. Jsme schopni při realizaci vlastního nabitého programu mobilizovat ještě další síly tak, abychom se za svou práci nemuseli vposledku stydět? Okřídlené rčení hovoří o devateru řemesel a desáté bídě.

Na druhé straně se tato nabídka stala lákavou výzvou. Výzvou prokázat, že i v relativně malé obci se najde dost nadšenců – organizátorů, sponzorů a samozřejmě také našich skvělých návštěvníků, kteří jsou schopni akci takového rozsahu společným úsilím uvést v život.

Výzvu jsme přijali a věru není čeho litovat. O tom, že naše práce nebyla zbytečná, svědčí řada vyjádření zúčastněných aktérů v regionálním i odborném tisku. Organizace, dramaturgie, technické zázemí, ale i vřelé přijetí, ubytování či stravování bylo vysoce hodnoceno všemi účastníky. Příslib všech soutěžících, stejně jako odborných porotců z Brna, Ostravy a Prahy, že za rok u nás nemohou chybět, je dostatečně výmluvný.

Co tedy dodat? Když se dílo vydaří, je to vždycky důvod k alespoň skromné hrdosti. Jsme také velmi rádi, že jsme mohli vzdáleným hostům ukázat, jak pěkný kout jižní Moravy obýváme a kolik šikovných lidí v Boleradicích žije.

Ještě jednou jménem DS bratří Mrštíků děkuji i touto cestou všem, kdo se na úspěchu prvního soutěžního ročníku Boleradické sešlosti podíleli.

Stanislav Svoboda
předseda DS brří Mrštíků

Hotovo!

V úterý 22.5.2007 byla úspěšně zkolaudována „Dostavba Obecního úřadu“ tedy půdní vestavba nad pohostinstvím. Při kolaudaci nebyly zjištěny žádné závady a tak Stavebnímu úřadu nic nebránilo ve vydání kolaudačního rozhodnutí. I z tohoto důvodu se sluší poděkovat jednak generálnímu dodavateli – ŽSD Brno, jednak pracovníkům stavební firmy PSK a jmenovitě stavbyvedoucímu panu Františku Slámovi za poctivě odvedené dílo. Poděkování však patří také našim boleradickým řemeslníkům, kteří se na stavbě podíleli – panu Čapkovi (elektro) a panu Horákovi (topení, voda, plyn).

S novými prostory se můžete seznámit při slavnostním otevření, jehož termín bude včas oznámen.

Hned po úspěšné kolaudaci rozbíháme další akci – stavbu ubytovny, která bude rovněž v půdním prostoru nad pohostinstvím a bude obsahovat 7 pokojů pro celkem 18 ubytovaných. Ubytovna by měla být dokončena ještě letos.

Starosta Jan Koráb

PS: Po vlastní kolaudaci pozval zástupce generálního dodavatele ŽSD Brno všechny zúčastněné na malé pohoštění v hodpodě U pázat.

Studny a septiky

Upozorňujeme občany, že ještě do 1.7.2007 se mohou přihlásit „k odběru spodní vody“, tedy přihlásit své studny. Jaký je postup?

1. Pokud se jedná o studnu vybudovanou PŘED ROKEM 1955, pak majitel vyplní pouze formulář „Čestné prohlášení“, doplní jej snímkem z mapy (uděláme Vám na úřadě) a toto doručí na Stavební úřad v Kloboukách.
2. Pokud občan vlastní studnu vybudovanou PO ROCE 1955, bez stavebního povolení, vyplní žádost o povolení a opět doplní snímkem mapy a výkresem studny (obojí dostanete u nás na úřadě) a rovněž doručí na Stavební úřad Klobouky. V tomto případě zaplatíte na Stavebním úřadě poplatek ve výši 300,- Kč.
3. Poslední možnost předpokládá, že občan má řádně povolenou studnu. V tom případě vyplní žádost o

povolení k odběru podzemní vody, doplní mapkou a rovněž doručí na Stavební úřad.

Všechny potřebné formuláře máme pro Vás k dispozici na našem úřadě.

Úřední dny na Stavebním úřadě v Kloboukách jsou pondělí a středa, tel.: 519 361 578 p. Jančová.

Aby toho bylo více, tak rovněž do 1.7.2007 je nutno požádat o povolení k vypouštění odpadních vod. Tuto žádost podávají občané, kteří mají tzv. komorový septik (případně nemají septik ani žumpu), ale takoví snad u nás nejsou? Dá se předpokládat, že naprostá většina občanů má tzv. žumpu na vyvážení! V takovém případě nemusíte žádat o žádné povolení.

Pokud tedy máte jiné zařízení než žumpu, musíte vyplnit potřebné formuláře a tyto doručit na Odbor životního prostředí na Městském úřadě v Hustopečích do 1.7.2007 (nejlépe však do 30.6.2007). Podrobné informace obdržíte na našem úřadě.

Starosta Jan Koráb

Upozornění

V poslední době se množí stížnosti občanů na volné pobíhání psů. Důrazně upozorňujeme majitele psů na příslušné ustanovení obecně závazné vyhlášky, která jakékoliv volné pobíhání psů na veřejném prostranství zakazuje. Porušení vyhlášky je považováno za přestupek, který řeší příslušná komise v Kloboukách.

Dalším, v poslední době stále častějším jevem je nepovolená těžba v obecních lesích. Upozorňujeme, že povolení k těžbě dřeva obdržíte na našem úřadě současně s informací, kdy, kde a jak bude těžba probíhat. Povolení musíte mít při těžbě u sebe pro případ kontroly pracovníkem Lesní správy nebo Úřadu městysu. Nepovolená těžba je považována za lesní pych a bude postihována podle zákona. Domníváme však, že nikomu ze zájemců o palivové dřevo nebude dělat problém si povolení na našem úřadě opatřit.

Starosta Jan Koráb

Poděkování

S posledním letošním zvoněním opustí naši školu nejen děti ze ZŠ a MŠ, které už se nemohou dočkat prázdnin, ale se školou, žáky, zaměstnanci a kolegy se rozloučí také současná ředitelka školy paní Mgr. Iva Hrabcová.

Jistě by bylo možné napsat spoustu velkých slov, lichotivých hodnocení a květnatých poděkování. Ale nechci, aby to znělo tak, jako „že se to sluší a patří“, aby to nebyly jen více či méně omleté fráze.

Takže – milá paní ředitelko, upřímně a ze srdíčka za všechno a za všechny – ať se Ti na novém místě líbí a daří. A když (občas) přijedeš do Boleradice, zastav se na kafe. Určitě budeš vítaným a milým hostem. A nejen na radnici.

Starosta Jan Koráb

Iva Hrabcová na setkání učitelů v březnu tohoto roku

Rozhovor

Když odchází ze školy ředitelka vždy to způsobí rozruch. Požádal jsem tedy Ivu Hrabcovou o krátký rozhovor.

Můžeš nám říci stručně důvody ukončení tvého působení v Boleradicích?

Není třeba, aby můj odchod působil rozruch. Funkce ředitelky školy jsem se vzdala z čistě osobních, rodinných důvodů. V mém odchodu není nic skrytého. Svoji práci dělám ráda, s kolegy i zaměstnanci školy máme pěkné, přátelské vztahy.

Od kdy vlastně jsi ve školství a na pozici ředitelky školy v Boleradicích?

Svoji učitelskou dráhu jsem začala hned po maturitě, v roce 1981, v Základní škole v Šitbořicích. Odtud jsem po dvou letech přešla na ZŠ Hustopeče, Komenského ul., kde jsem učila až do roku 2001. Potom jsem se přihlásila do konkurzu na ředitelku školy v Boleradicích. A nyní, po šesti letech odcházím.

Jaká byla spolupráce s obecním úřadem, učiteli, rodiči i žáky?

Těch šest let v místní škole bylo pro mě hodně poučných. Naučila jsem se a porozuměla řadě věcí. Začátky byly krušné. Hodně mi tehdy pomohl můj bývalý ředitel z Hustopeče, Miroslav Patloka. Kolegové ve škole byli od začátku přátelští, pracovití, ochotní, což je pro ředitele velmi důležité. Samozřejmě, vznikly také situace, kdy bylo třeba řešit problémy. S rodiči žáků, s dětmi, někdy zajiskřilo i mezi mou osobou a starostou či s některým ze zaměstnanců. Ale to je běžné, jinak to ani nejde. Důležité je, že nakonec se vždy každé nedorozumění nebo problém vyřešily.

Nebude se ti stýskat? Přece jen máš tu svoje "kořeny" spoustu zájmů.

No, možná bude. Asi určitě. Ale mám šanci začít nový život a nechci ji propást. A divadlo neopouštím. Budu dál hrát v Pasti na myši i ve Zvonokosech. A co bude dál, to se teprve uvidí...I v Praze jsou ochotníci...

Děkuji za rozhovor.

Jiří Janda

Škola čeká v září na novou ředitelku

Konkurz

V souvislosti s odchodem současné paní ředitelky Základní školy do jiného zaměstnání vypsala Rada městyse konkurzní řízení na obsazení této funkce na naší škole. Podle příslušného zákona byla ustavena sedmičlenná konkurzní komise, ve které zasedli zástupci Jihomoravského kraje, České školní inspekce, místní školy, Školské rady a také zástupci městyse.

Poněkud překvapivě se do konkurzu přihlásily pouze dvě uchazečky. Obě sp

lnily požadované náležitosti a byly pozvány do druhého kola konkurzu. To proběhne 12.6.2007 a s velkou pravděpodobností rozhodne o tom, kdo od 1.8.2007 povede naši školu. Nezbyvá než doufat, že to bude dobrá a správná volba.

Starosta Jan Koráb

Když se řekne „škola“ aneb Reforma školství – Rámcový vzdělávací program

Chtěla bych dnes, prostřednictvím tohoto zpravodaje, poskytnout několik základních informací o realizované školské reformě.

V současnosti je reforma uváděna do našeho školství v mateřských školách a již od počátku školního roku 2007 – 2008 minimálně v 1. a 6. třídách základních škol ČR.

Tuto reformu je třeba chápat jako **nevyhnutelnou reakci na společenské potřeby**. Ty vznikly v průběhu posledních patnácti let, kdy došlo k prudké expanzi v oblasti informačních technologií. Srovnáme-li proměny posledních dvaceti let, je nám jasné, že vybavit dítě na vstup do světa revoluce informačních technologií je možné pouze **pomocí nových a účinnějších metod**.

Školská reforma spočívá v tom, že se škola bude spolu s rodinou úzce podílet na rozvoji všech rozpoznávaných vloh, možností a dovedností dítěte. Základem reformy je **Rámcový vzdělávací program pro předškolní vzdělávání a Rámcový vzdělávací program pro základní vzdělávání (RVP ZV)**.

V RVP ZV jsou stanoveny očekávané znalosti a dovednosti dítěte na konci 3.ročníku (1. období) jako **orientační** (nezávazné) a na konci 5.ročníku (2.období) a 9.ročníku jako **závazné**.

Učivo je na úrovni reformního rámcového programu postaveno do obecné roviny, je tedy centrálně **doporučeno všem našim školám** k dalšímu rozpracování do jednotlivých ročníků nebo delších časových úseků.

Učivo, které uvede škola ve svém **školním vzdělávacím programu**, se pak stává pro školu **závazným**.

Reforma by měla přinést změny ve způsobu přípravy dítěte na další studium, na jeho život a budoucí profesi. Úkolem školy nebude poskytnout dětem obrovskou sumu poznatků, ale všeobecnou přípravu, jasný a utříděný systém poznání, na který bude navazovat konkrétní oborové vzdělání každého dítěte po celý jeho další život.

Těmto uceleným dovednostem „**poradit si v životních a studijních situacích**“ se v reformních textech říká „**klíčové kompetence**“ (způsobilosti).

Ke změnám ve vzdělávání povedou i nové metody a postupy práce. Jedná se o **aktivní činnost žáků, využívání zkušeností dítěte**. Více se v reformě prosazuje **výuka v blocích**

(učitel zařazuje přestávku podle potřeby), **zařazování projektů**. Reforma přináší také jiné formy **hodnocení a sebehodnocení**. Nejčastěji se setkáme se slovním hodnocením a kombinací slovního hodnocení se známkou.

Vše, co jsem uvedla, má směřovat ke zkvalitnění vzdělávání našich dětí.

Také naše škola, v souladu se zákonem, začne v následujícím školním roce vyučovat podle vlastního Školního vzdělávacího programu. Výuka podle ŠVP bude zahájena zároveň v

1. -3.ročníku. V současné době je náš ŠVP těsně před dokončením. Jakmile práci na něm ukončíme, předáme jej k posouzení Školské radě a po té bude zveřejněn na webových stránkách obce.

Mgr.Iva Hrabcová, ředitelka školy

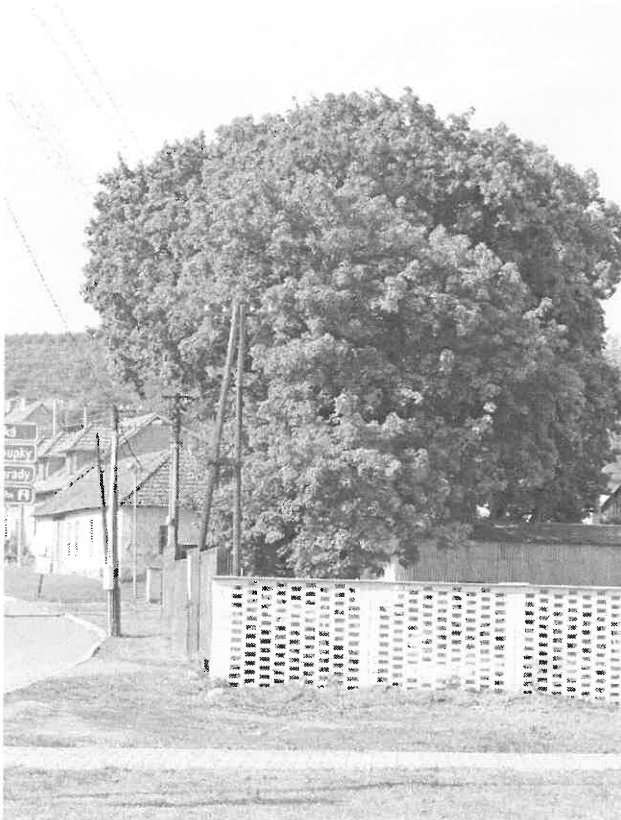
Co bude se sběrným dvorem

Lidská fantazie nemá hranic a tak se nám v obci v poslední době objevilo několik zaručených zpráv o tom, jak že to bude se sběrným dvorem a odpadem vůbec. Takže, jak to bude?

Na místě současného sběrného místa, které jednak nesplňuje technické a hygienické podmínky sběrného dvora a jednak není přílišnou ozdobou této části obce, vznikne do konce roku víceúčelové sportoviště. Vybuduje jej místní jednota Orla a bude samozřejmě sloužit široké veřejnosti bez ohledu na to, zda-li je zájemce o sportování členem té či oné sportovní organizace. Co však s odpadem?

Do budoucna chceme vybudovat sběrný dvůr se všemi požadovanými parametry a to v místě dřívějšího parkoviště před areálem bývalého ZD. Pozemek patří obci, což je nezbytnou podmínkou pro takovou stavbu. Zatím máme zpracovanou studii a v rámci mikroregionu hledáme možnosti financování takového projektu. Než však bude tento sběrný dvůr vybudován, bude sběr odpadu zajištěn tak, aby se to co nejméně dotklo zaběhnutých zvyklostí. Prázdné kontejnery budou umístěny v areálu jedné z místních firem a vždy v obvyklou dobu je dopravíme na určené místo v obci a odpad odebereme tak, jak jste dosud byli zvyklí. Abychom odlehčili těmto sběrným termínům, zavedeme tzv. sběrnou službu, která v předem ohlášených a dále pravidelných intervalech bude provádět sběr PET lahví, nápojových kartonů a případně také papíru. Stačí v uvedený den tento odpad připravit před dům. Sběrná služba Vám současně dá do schránky (či za kliku, pod vrata apod.) náhradní pytle na příslušný druh odpadu. Jsem přesvědčen, že tato změna nebude pro občany obtížná a navíc získáme krásné nové sportoviště v samém centru obce.

Starosta Jan Koráb

Sběrné místo za divadlem již brzy zmizí

Hájky

V minulém čísle jsem se zamýšlel nad problémem ukládání odpadu i nad některými negativními jevy v této souvislosti. Slíbil jsem, že se k tomuto tématu na stránkách našeho listu ještě vrátím.

Jistě si mnozí z Vás rádi dopřejí pěknou nedělní procházku. Zvláště v tomto jarním období je příroda kolem naší obce skutečně nádherná. Úžasné výhledy, krásné lesy, sady, vinice. Citlivého člověka dokáže takový pohled nadchnout. Zemský ráj to

napohled – zašeptá romantik a s duší dojetím zjhlou pokračuje v procházce. Až do okamžiku, kdy jeho pohled spočine na hromadách odpadu, které tu kdosi bez jakéhokoli ohledu k přírodě a okolním krásám vysypal. Zasněný romantik se probudí do tvrdé reality. Znechucen pak kráčí domů, příznivý dojem z nedělní procházky pominul. Zbyla mu podivná směsice naštvání a znechucení. A hned ráno za čerstva vypraví se na obec. Co s tím budeš dělat starosto? Kdo se na, to má dívat? A tak se starosta zamyslí, povolá radní a společně se snaží hledat cestu k nápravě. Problém přijde na přetřes také na jednání zastupitelstva. Výsledek? Rozpačité krčení ramen – vždyť až do teď to nikomu nevadilo, tak co? Nebo – mělo by se s tím něco dělat!

Takže se tedy dělá. Napiše se do novin, pošlou se dopisy majitelům traktorů a nákladních aut, hlásí se rozhlasem, instaluje se cedule se zákazem skládky, zpřísní se kontrola, přistihne se několik občanů. Snažíme se o rozumné řešení přestupků, domlouváme, upozorňujeme na porušení zákona. Mezitím se skládka upraví, připraví se oplocení a hle, již nejbližší víkend přibyla další hromada!

Takže konec s domluvami, upozorněními, laskavými slovy, konec s tolerancí!

Osvěta v této věci proběhla, nápravy jsme se nedočkali. Nyní je tedy na řadě zákon a jeho uplatňování.

Stále však platí: kdo má jakýkoliv problém s odpadem, má možnost jej řešit! Na komunální odpad jsme zařízení, rovněž tak na železo, staré spotřebiče, pneumatiky, PET lahve atd. atd.. Menší množství stavební sutě lze rovněž uložit do zvláštního kontejneru. Na větší množství si můžete kontejner objednat u pana Ing. Sedláčka. Pokud půjde o tzv. měkkou suť (kotovice) případně omítku nebo přebytečnou zeminu – rádi je využijeme na rekultivaci. Stačí přijít na obec a dohodnout se. Pokud jde o větší množství sutě, beton apod. – toto patří výhradně na skládku v Martinicích.

Berte prosím tento článek i všechna v něm obsažená varování a doporučení vážně. A to nejen kvůli romantikům, turistům či milovníkům čisté přírody.

Starosta Jan Koráb

V Hájkách snad už nepokvetou květiny ve stavební suti

Prodej pozemku

Prodá se pozemek p.č. 2405/1 o výměře 959 m2 v trati Šnéholec. Informace na Úřadě městyse.

Číslo k zamyšlení

Do hracího stroje v místním pohostinství vložili hráči v loňském roce následující sumy:
 v období leden – červen 2006 1.324.439,- Kč
 v období červenec – prosinec 2006 939.021,- Kč
 Celkem za rok 2006 2.263.460,- Kč

Ponechávám bez komentáře.

Starosta Jan Koráb

Několik informací z obecní knihovny.

V loňském roce navštívilo knihovnu 906 čtenářů, kteří si celkem vypůjčili 3784 knih a časopisů. Knihovna má celkem 125 registrovaných čtenářů. Nakoupili jsme pro Vás 114 nových knih, celkový knihovní fond knihovny tedy činil k 31.12.2006 - 7821 knih. Pro naše čtenáře také půjčujeme knihy z výpůjčního fondu Městské knihovny Břeclav- loni jsme půjčili 189 knih. Doufám, že jsou čtenáři s našimi službami spokojeni a budeme se i nadále snažit pro Vás nakupovat kvalitní knihy a časopisy.

V knihovně je k dispozici také veřejný internet – a to v půjčovně době /v květnu v pondělí od 17.30 do 19.30, v pátek od 17.00 do 18.00/ a v neděli od 10.00 do 11.00 hod. Knihovna loni pořádala také několik přednášek, besed a výstav- děkuji všem občanům, kteří zapůjčili exponáty na výstavy a věřím, že i na dalších akcích bude spolupráce pokračovat.

26. a 27. května právě proběhla největší akce pořádaná v knihovně BOLERADICKÝ BAZAR – nejen knižní. Mohli jste zde nakoupit nebo prodat vše, co doma překáží: knihy, časopisy, sběratelský materiál, keramiku, obrazy atd. Doprovodnou akcí bylo vystoupení taneční skupiny BALANC z Velkých Bílovic, která je držitelem světových ocenění v moderním tanci. Škoda jen malé účasti.

Dana Veselá knihovnice

Boleradický bazar nejen knižní

Výsledky rybářských závodů

12.5.2007 proběhly v Boleradicích rybářské závody „O pohár starosty“. Závodů se zúčastnilo 106 lovců, kteří dohromady ulovili 796 kusů ryb. Z toho: kapr 107 kusů, amur 13 kusů, úhoř 1 kus, štika 1 kus, ostatní 674 kusů.

Výsledky:

1. místo – nejdelší ušlechtilá ryba
p. Sládeček z Hrušovan za štika 80 cm
2. místo – nejvíce ulovených kaprů
Lukáš Horák z Boleradic – 17 kaprů
3. místo – celková délka ulovených ryb
p. Švec ze Šakvic – 21,82 metrů

Za pěkného počasí, při bohaté tombole se snědlo 40 kg grilovaných ryb, 10 kg steaků, 15 kg trampské cigáry, 10 kg uzeného kabanosu a vypilo se 5 sudů piva a přiměřené množství nealkoholických nápojů.

Rybářská skupina děkuje všem sponzorům a organizátorům za příspěvky do tomboly a za dobrou organizaci rybářských závodů.
 Veselý Bořivoj

p. Sládeček z Hrušovan a štika 80 cm z Boleradic

Zajímavé ankety

Naše školní děti sdružené v tzv. Ekotýmu provedly v měsíci březnu pod vedením paní učitelky Plockové a paní Vavrikové dotazníkový průzkum – anketu, které se zúčastnilo 86 občanů. Průzkum se týkal především třídění odpadu v domácnostech. Na toto téma bylo zaměřeno všech deset anketních otázek. Výsledky průzkumu, které zpracovala paní učitelka Plocková, jsou přinejmenším pozoruhodné. Posuďte sami:

- (z uvedeného počtu 86 odpovídajících)
- 47 domácností kupuje balenou vodu
- 26 domácností používá k pití vodu ze studny nebo veřejného vodovodu
- každá rodina potřebuje v průměru 6 lahví balené vody za týden
- odpad třídí 49 dotázaných, vůbec netřídí 4
- 11 občanů by uvítalo nápoje (mléko, voda) ve skle
- 69 občanů by si přálo veřejný kontejner na sklo (už máme dva, budou další)

Velká část občanů si přeje častější „úřední hodiny“ na sběrném dvoře. Jiní vyjadřují obavy ze zrušení či přemístění sběrného dvora (viz. článek na jiném místě). Několik občanů se v anketě ptá, kdy bude v Boleradicích čistírka atd. atd.

Zpracované výsledky ankety mají několik stran a proto se nevejdou do tohoto listu. Kdykoliv se s nimi však můžete seznámit na našem úřadě, což vřele doporučuji.

Velkou radost mi udělaly také „větší“ děti. V tomto případě vlastně už slečny Šárka Hosová a Hedvika Hrdá. Obě mladé dámy (navštěvují školu v Hustopečích) zpracovaly neobyčejně zajímavý projekt, týkající se dopravní situace v Boleradicích. Z výsledků průzkumu a ze závěru projektu budeme vycházet při řešení dopravní situace v některých částech obce – začít chceme u Základní školy.

Jak vidět, máme u nás spoustu chytrých, všímavých a pracovitých dětí, kterým – na rozdíl od některých „dospěláků“ – není lhostejné v jakých podmínkách bydlíme, žijeme a pracujeme. Takže – děcka díky!

Milena Plocková a Jan Koráb

SOUSEDSKÉ VZTAHY

převisy větví a kořeny stromů a keřů

Větvě, podobně jako kořeny stromů, které zasahují do sousedících pozemků aniž by byly jakkoli upravovány jsou na rozdíl od kořenů stále na očích. Pokud větve vašich stromů obtěžují vašeho souseda, je nutno upozornit na to, že tento je oprávněn při zachování šetrnosti zákroku a navíc ve vhodné roční době sám oklestit větve přesahující na jeho pozemek. Šetrností se zde rozumí, že vlastník pozemku nemůže oklestit strom tak, že by nebral ohled na jeho životnost a zredukovat větve může pouze v nezbytné míře. Nezbytnou mírou by zde nepochybně bylo oklestit strom tak, aby byly kopírovány hypotetické vertikální hranice pozemku, na který přesahují.

Výmluvy ohledně vlastnictví stromů nepomohou, protože stromy jako součást pozemku jsou vždy ve vlastnictví toho, čí je pozemek, i kdyby byly před svým zasazením ve vlastnictví jiné

Ilustrační foto

osoby než té, která vlastní pozemek, na který jsou vysazovány. Může se samozřejmě stát kuriózní situace, kdy strom vyroste současně na pozemku dvou či více vlastníků. Potom se jedná o spoluvlastnictví všech vlastníků pozemků, ze kterých strom vyrůstá.

Ovoce na převisích je ve vlastnictví toho, komu patří strom. Občanský zákoník nikde neupravuje právo souseda trhat plody ze stromu jiného vlastníka, i kdyby visely nad jeho pozemkem. Vlastník sousedního pozemku si dokonce ani nesmí přivlastnit plody, které spadly z převisu na jeho pozemek. Naopak vlastník stromu je povinen spadlé plody ze sousedního pozemku odstranit tak, aby souseda neomezoval. Vlastník pozemku, na který plody spadly, musí obratem umožnit vlastníku stromu na jeho požádání, aby si plody sebral. Není je samozřejmě povinen sbírat a odevzdávat je sousedovi.

Pokud by si vlastník pozemku spadlé ovoce přivlastnil a spotřeboval, pak by šlo o tzv. bezdůvodné obohacení a vlastník stromu by nesl důkazní břemeno co do prokázání kolik a jaké plody byly vlastníkem pozemku spotřebovány, kdy to bylo, zda to byly plody oddělené od jeho stromu, jaká byla jejich cena apod. Soudní spory s takovýmto předmětem sporu jsou skutečně ojedinělé, zejména s ohledem na trvanlivost plodů. Byl ale zaznamenán dokonce jeden případ, kdy šlo o sousedský spor o neumožnění sběru vlašských ořechů.

Obdobně kořeny vlastníka stromu zasahují často do pozemku vlastníka pozemku. Z tohoto pozemku pak kořeny stromů odebírají živiny, vláhu a s ohledem na způsob užívání pozemku mohou vlastníka pozemku nadmíru omezovat. Problémy nastávají zvláště v případech nebezpečí narušování zdí u plotů a domů. Tak jako shora platí, že vlastník pozemku je oprávněn šetrně a ve vhodné roční době kořeny odstranit a často tomu právě bývá ve formě svépomoci. Vlastník pozemku může odstraňovat kořeny opakovaně, neboť jeho právo je trvalé a v mezích zákona kdykoli uplatnitelné. Odstraněné kořeny jsou ve vlastnictví vlastníka pozemku.

Výklad zákona nelze provádět vždy a jen tak, že vlastník pozemku bude vždy moci odstranit vše, co ho v užívání jeho pozemku bude omezovat, neboť ke správnému výkladu zákona musíme připočítat ustanovení upravující tzv. dobré mravy, způsob a míru okleštění větví či kořenů včetně doby, kdy

takovýto zásah může vlastník pozemku provést tak, aby strom nebyl do budoucna jakkoli ohrožen. Dále musíme vzít v potaz, že stromy jsou chráněny nejen jako vlastnictví, ale též kvůli své krajinné, historické či ekologické funkci. Každý případ je samozřejmě individuální, a proto je nutné vždy ke sporu přistupovat individuálně a s rozmyslem.

Petr Koráb

„Zvládli jsme to...“

Tak přesně tato slova padla po ukončení historicky prvních závodů na bolearadickém letišti v kategorii Kombat. Už při přípravách na nás byla znát určitá nervozita snoubící se s napětím. Ale jelikož někteří z nás už mají křest ohněm za sebou, co by rozhodčí, tušili jsme, co nás čeká. Ale domácí prostředí, je domácí prostředí.

Hned po příjezdu soutěžících, jsme pochopili, že přijeli opravdu ti nejlepší. A aby ne. Byla tu kompletní Česká reprezentace, která v příštích dnech odjíždí na ME do Bulharska. Nemohla chybět ani juniorská mistryně republiky Simona Smejkalová.

Celá soutěž se po prvních kolech změnila v nervy drásající podívanou a závodníci si nedarovali ani bod. Proto není divu, že o vítězi se muselo rozhořovat až v nadstaveném kole.

Při vyhlásování už zase panovala mírumilovná nálada a všichni byli spokojeni. Dokonce vyslovili přání, abychom v příští sezoně uspořádali soutěže dvě. A to na jaře a na podzim. Máme připraveny už i názvy soutěží. Podzimní klání se bude jmenovat „Bolearadický kombat“ a jarní jsme pojmenovali „Memoriál Stanislava Havránka“ po kamarádovi, který nás v letošním roce náhle opustil.

Co říci závěrem. Všem soutěžícím se u nás líbilo a někteří zde hodlají strávit i prázdninovou dovolenou, což je pro nás to největší uznání.

Stehlík Libor

Sláva vítězům, čest poraženým

Divadelní dílna Boleradice 2007

aneb

Jak se řádně vyřádit

V krásných slunečných dnech o víkendu na přelomu března a dubna, kdy se už jaro úplně probudilo a hlásilo se vehementně ke slovu, sjela se opět do Boleradice celá banda dětí a „dospěláků“, kteří měli vše na starost. A jako každý rok se všichni těšili na divadelní představení, na divadelní práci a řádění s lektory, na kamarády, na zážitky.

Poté, co jsme se zabydleli v bolearadické ubytovně, slupli první večeri, měli jsme to štěstí a tu čest vidět generálku hry Past na myši podle Agathy Christie, kterou sehrál místní slavný divadelní spolek. Napětím v nás tuhla krev, když jsme sledovali detektivní příběh odehrávající se v Anglii v malém penzionu, který byl díky

Společná fotografie části účastníků před divadlem

počasí odříznut od civilizace a kde byl mezi hosty jeden vrah. Byli jsme zaúkolováni panem režisérem, abychom si všimli případných chyb, kterých by se mohli herci dopustit, ale nenašli jsme žádné, naopak jsme všechny za herecké výkony obdivovali. Po této milé kulturní záležitosti potřebovaly naše drahé dětičky spotřebovat přebytek energie, proto jsme měli všichni, ač už jsme chtěli či nechťeli, dost rušnou noc. Škoda, že si někteří nešetřili energii i na hlavní program, protože ten stál letos skutečně za každý kilometr, který musely skupiny z telnické, ze strážnické, z blažovické a z ochozské jednoty ujet. V devět hodin po snídani na nás v místní škole (letos jsme pracovali ve škole, protože v boleradickém divadle se v sobotu konala premiéra již zmiňované hry) čekali tři mladí, hraví, profesionální lektori, kteří nám předali velmi příjemnou a zábavnou formou hodně ze svých bohatých zkušeností. Radim je velmi sympatický pan herec, který měl angažmá v brněnském divadle Radost a nyní má na starost vlastní hereckou společnost. Dana je také profesionální herečka, hraje totiž v Mahenově divadle a moderuje nově i v rádiu Petrov. Mimo to byla také velmi příjemná, srdečná a otevřená. Lada má zase zvládnutou práci s dětským kolektivem, protože studuje na DAMU dramatickou výchovu, tudíž si její skupinka moc užila. Jak říkám, všichni byli prostě a jednoduše moc fajn.

Poté, co nás lektori rozdělili podle představovací hry do skupin, zkoušeli jsme s nimi různé scénky, situace, meditovali jsme a hráli jsme pohybové hry, objevovali jsme zákoutí herecké práce, učili jsme se pracovat s dechem, improvizovat a pozorovat ostatní, což je důležitý prvek práce herce. Samozřejmě jsme se zapojili i my jako vedoucí a vůbec nám nevadilo, že jaksi mezi ostatními „vyčuhujeme“. Zkrátka lektori semináře vedli tak, že jakékoliv diferenční prvky nehráli žádnou roli a všichni jsme byli na jedné vlně.

Večer jsme se pokoušeli určit nějaká pravidla, protože noční aktivity, které naši neúnavní minulou noc prováděli, byli neúnosné nejen pro dospěláky, ale i pro pana majitele. Po společné dohodě v rámci kolektivního ducha jsme tedy druhou noc přežili už značně civilizovaněji.

V neděli ráno jsme po snídani vyrazili do kostela. Letošní dílna se konala uprostřed největších křesťanských svátků a tak jsme oslavili květnou neděli společně na bohoslužbě v místním kostele sv. Jana Křtitele. Poté jsme opět pracovali s našimi třemi hereckými kamarády a pilovali jsme scénky, které jsme si navzájem předvedli na prknech, která znamenají svět, jako

takovou třešničku na dortu, co jsme spolu za ty tři dny upekli. Byly to sice scénky secvičené ve spěchu, ale o to víc jsme si užili divadelní hry a cvičení, která jsme pod vedením Dany, Radima a Lady prováděli.

A po této drobné divadelní přehlídce jsme se opět rozprchlí každý na svou stranu, do svých domovů. Rozprchlí jsme se s dobrými pocity, s pěknými vzpomínkami, s novými kamarádky a s nějakou tou zkušeností s herectvím. A to myslím mají být cíle divadelních dílen. Na závěr tedy: Poslušně hlásím, úkol splněn!

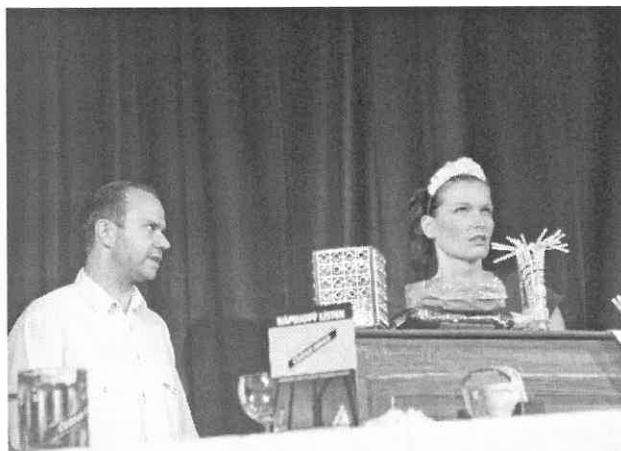
Za ochozskou jednotu Orla Aneta Šedá

P.S. Samozřejmě nemůžu zapomenout poděkovat všem, kteří se na této akci podíleli. Děkuji vlastně spíš za děti všem „dospělákům“, že dělají to, co dělají. Že nám ukazují, že to jde a že je to dobré. A děkuji Pánu Bohu, že nad námi držel ochrannou ruku a požehnal našemu počínání.

Boleradická sešlost poprvé a hned úspěšná

Ve dnech 4. května až 11. května 2007 se v Boleradicích poprvé konala krajská přehlídka venkovských divadelních souborů označená jako **Divadelní sešlost** s postupem na národní přehlídku – Krakonošův divadelní podzim – ve Vysokém nad Jizerou. Představilo se na ní šest souborů činoherních a dvě inscenace „dospělí dětem“. Většina souborů soutěžila na takovéto přehlídce poprvé. Porota pracovala ve složení Lenka Láznovská z Prahy, Hana Štolbová z Brna a autor článku z Ostravy, který byl také předsedou poroty. Hodnocení se soubory se uskutečnila vždy po představeních ve večerních hodinách a někdy typicky boleradicky – ve sklípku. Na přehlídce byl vydáván denně zpravodaj FORBINA, který mimo jiné přinášel recenze k jednotlivým inscenacím od příslušného porotce, rozhovory s nimi i dalšími osobnostmi ochotnického divadla. Slavnostního zahájení přehlídky bylo využito k předání Zlatého odznaku SČDO Bohuslavu Chalupovi a Janu Korábovi představitelům oblastního předsednictva z Brna.

Přehlídka byla po všech stránkách úspěšná. Divadelně byla ve své skladbě různorodá, jak ve výběru předloh, tak ve způsobech inscenování. Byli prezentováni věhlasní dramatici (bři Mrštíkové, E.Kishon, A.Christie, R.Cooney a další) a inscenováno bylo se žánrovou pestrostí (pohádka, tragikomedie, fraška, detektivka, drama s tragickým koncem). Převažujícím tématem, nutícím k zamyšlení, byla problematika soužití a vztahů mezi manželi, které se zvláště stává aktuální pro starší páry v dnešní přetechizované a hektické době. Nutno konstatovat, že celková inscenační úroveň činoherních představení byla kvalitní a překračovala běžný standard venkovských divadelních souborů. Jedná se zvláště o divadelníky z Boleradic, Újezdu u Brna,

Z vítězného představení Dva

Veverské Bítýšky a Staroviček, kdy inscenátoři prokázali odpovědnost při výběru předloh i způsobu jejich prezentování.

Bohužel nebylo tomu tak v případě obou představení pro děti. Potřebné kvality nebylo dosaženo. Inscenátoři nedocenili význam morálně etického poslání divadla vůči specifickému divákovi. Pro příští ročníky je třeba výběru těchto inscenací věnovat zvýšenou pozornost.

Úspěšnost přehlídky by nebyla úplná, kdyby nebylo boleradických diváků. Nejen, že se téměř vždy hrálo před plným sálem, ale diváci především prokázali svou divadlomilovnost. Byli pozorní, vnímaví a mimořádně vstřícní. Vytvořili tak pro vystupující jedinečnou atmosféru.

Za celkově zdařilou přehlídku i po stránce provozně organizační je třeba v první řadě poděkovat jejímu pořadateli, to je Divadelnímu spolku bratří Mrštíků Boleradice. Vyslovit také úctu a uznání s jakou ji připravovali, ale hlavně uskutečnili.

Za porotu je nutno vyslovit poděkování pořadatelům i za péči, kterou věnovali naplnění „volného času“ porotcům. Mohli jsme se seznámit s bohatou historií městyse Boleradice, poznali jsme přírodní bohatství a krásy jihomoravského regionu ale zvláště jsme měli šanci navštívit působiště a muzeum bratří Mrštíků v Divákách a areál Lednicko – Valtický.

Úspěšnost prvního ročníku krajské přehlídky v Boleradicích nejen z hlediska divadelní úrovně, ale hlavně a právě z hlediska provozně organizačního dává naději, že Boleradická sešlost bude pokračovat. Díky boleradickým se zaplnilo prázdné místo na mapě přehlídek venkovských souborů a to v regionu jižní Moravy. Otevřel se tak prostor pro prezentaci dalších venkovským souborům a tak se naplnilo základní poslání a smysl celé soutěže.

Předseda poroty Dušan Zakopal

Redakčně kráceno

Upozornění na povinnou výměnu občanských průkazů

Podle Nařízení vlády č. 612/2004 Sb., jsou občané ČR povinni provést výměnu občanských průkazů vydaných:

- **do 31.12.1998** za občanské průkazy se strojově čitelnými údaji nejpozději do 31.12.2007 (platnost průkazu se tedy zkracuje o 1 rok vůči datu platnosti uvedenému na tomto průkazu). Žádost o vydání občanského průkazu je občan povinen podat nejpozději do 30.11.2007.
- **do 31.12.2003** za občanské průkazy se strojově čitelnými údaji nejpozději do 31.12.2008. Žádost o vydání občanského průkazu je občan povinen podat nejpozději do 30.11.2008

Výměna je bezplatná.

O výměnu nemusí žádat občané, narození před 1.1.1936, pokud v jejich současném občanském průkazu není doba platnosti vyznačena a omezena konkrétním datem.

Eva Stehlíková matrikářka

Upozornění

Do 30. června v souladu s vyhláškou městyse jsou povinni občané Boleradice a majitelé rekreačních chalup uhradit poplatek za likvidaci odpadu za rok 2007. Současně upozorňujeme, že k úhradě budou vyzváni i dlouhodobí dlužníci, kteří dosud neuhradili poplatek z předchozích let.

Gabriela Praxová účetní

Kdo to byl Georgius Meridies

Historie a osoby jí procházející se dotýkaly i malého městyse Boleradice v jižním cípu Ždánických vrchů. V minulém čísle jsme si něco řekli o Janu Adamovi z Vickova, který se přímo „dotýkal“ naší obce. V témže období žil i Georgius Meridies rektor jezuitské olomoucké koleje. Odpověď na otázku kdo to byl jsem pro vás našel na stránkách Žurnálu University Palackého v Olomouci.

MERIDIES (Poledne) Georgius (Jiří), S.J. (* kolem roku 1579 Gliwice v Horním Slezsku – † 30. 8. 1639 Praha), rektor Olomoucké university od 10. 1. 1622 do 3. 3. 1626

Když ke dni 10. ledna 1622 ukončil své druhé působení ve funkci rektora olomoucké koleje a akademie Tovaryšstva Ježíšova Petr Ximenius, stal se jeho nástupcem Jiří Meridies. Jeho latinské příjmení vzniklo zřejmě překladem příjmení otcovského, neboť latinské substantivum „meridies“ znamená po česku „poledne“. Poněvadž se Jiří Meridies narodil kolem roku 1579 v městečku Gliwicih v Horním Slezsku (v dnešní době jednom z center hornoslezské průmyslové oblasti), jeho mateřštinou byla nejspíše polština, nazývající polovinu dne „południe“. O rodičích a mládí Jiřího Meridia prozatím nic nevíme. Do Tovaryšstva Ježíšova přišel Meridies údajně roku 1595 v koleji U Sv. Klimenta na Starém Městě Pražském, tedy ve svých 16 letech, jenže v personálních katalogích této koleje z tohoto roku i z let dalších se Meridiovo jméno nevyskytuje. Zato v personálním katalogu jezuitského noviciátu v Brně z roku 1598 se pod záhlavím „Novitii anno 1598“ nalézá mj. záznam „Georgius Meridies silesius, 31 martii“, tzn. „Jiří Meridies, Slezan, [vstoupil do noviciátu] 31. března“, shodný záznam obsahuje dotýčný katalog z počátku roku 1600 pod záhlavím „Novitii ingressi anno 1598“, tzn. „Novici přišedší roku 1598“. Po noviciátu a studiu teologie byl P. Jiří Meridies pověřován misionářskou činností. Blíže jsme informováni o Meridiově účasti na misi ve městě Ratiboři (polsky Raciborz) v Horním Slezsku. Zdejší katolický farář přestoupil roku 1609 k protestantismu a odlákal do evangelického ovčince na tři sta svých oveček. Katolická městská rada požadovala po vratislavském biskupovi, jímž byl od roku 1608 arcibiskup Karel Habsburský, aby odpadlíka potrestal a odstranil ho z města. Teprve v roce 1614 poslal biskup arcibiskup Karel Habsburský na ratibořskou katolickou faru dva jezuitské misionáře, Jiřího Meridia a Baltazara Guldenu, s úkolem, aby pobloudivé farníky navrátili do lůna katolické církve. Z podnětu misionářů vyhlásila ratibořská městská rada povinnost měšťanů obnovit svou přísahu věrnosti městu; přísaha ale obsahovala také pasus o věrnosti katolické církvi. Ze tří set obyvatel města, které bývaly katolický farář přesvědčil o konverzi k protestantismu, pouze 60 odmítlo složit novoupřísahu, zbytek přísahal s ostatními měšťany. Od císaře Matyáše pak Ratiboř získala privilegium, že těm obyvatelům města, kteří se nepřihlásí ke katolické církvi, může městská rada zamítnout přijetí do městského společenství a udělení mistrovství v jejich řemesle. Po tomto úspěchu své misijní aktivity se pater Meridies vrátil do Prahy, kde na klementinské akademii působil od 7. listopadu 1611 jako profesor filozofie. Po pražské defenestraci 25. května 1618, již započala česká protihabsburská „rebelie“ a po vypovězení jezuitů z Čech dvěma dekrety stavovských direktorů (z 2. a 9. června) nalezl J. Meridies útočiště ve vídeňské jezuitské koleji; zde se také, když složil 8. července 1618 čtyři slavné sliby, stal jezuitským profesorem. Byl tak kvalifikován k vyšším hodnostem v Tovaryšstvu Ježíšovu, tedy i k postavení olomouckého rektora magnifika v letech, kdy po vítězství katolické strany v bitvě na Bílé hoře 8. listopadu 1620 narůstala nejen moc, ale i majetek jezuitského řádu.

Po návratu jezuitů, vypovězených z Moravy během protihabsburského povstání stavovskými direktory, do Olomouce dne 18. ledna 1621 se zdejší jezuitská komunita ocitla v tíživém ekonomickém postavení, poněvadž ustaly příjmy plynoucí jezuitům z biskupského panství vyškovského, jež bylo za „rebelie“ zcela zdevastováno. Proto se rektor Meridies obrátil na olomouckého biskupa kardinála Františka z Dietrichštejna s prosbou, aby byly dlužné činže koleji uhrazeny a aby též byly nahrazeny škody, které koleje během „rebelie“ utrpěla a které spočívala na 21 218 zlatých 40 krejcarů. Biskup sice doporučil v dopisech z 31. ledna a 1. dubna 1622 rektorovi, aby se se svou prosbou obrátil na císaře Ferdinanda II., ale později přislíbil, že

dlužné činže z vyšovského panství budou koleji vyplaceny. Jako náhradu za válečné škody přikl. Ferdinand II. olomouckým jezuitům panství Čejkovice u Hodonína, konfiskované jednomu z předních stavovských vůdců, Janovi Adamovi Prusinovskému z Víckova, uprchlému k sedmihradskému knížeti Gáboru Bethlenovi (1580–1629), jenž usiloval o obnovu Království uherského, nezávislého na Habsburcích a Osmanské říši. Hodnota čejkovického panství byla konfiskační komisí odhadnuta na 91 342 kopy grošů s tím, že císař jezuitům pomůže zaplatit dluhy panství, které činily původně 7 600 zlatých; později však, když se se svými pohledávkami přihlásili všichni věřitelé či jejich dědici, se tyto dluhy vyšplhaly na sumu 32 604 zlatých. Dne 21. září 1621 byl opět otevřen olomoucký jezuitský konvikt, sloužící zejména jako ubytovací a vzdělávací zařízení pro katolickou výchovu potomků chudé moravské a slezské šlechty a pro přípravu kněžského dorostu. Během stavovského povstání byla v konviktu umístěna mincovna, jež konvikt vyklidila teprve 16. prosince 1621, přičemž mincmistr vyplatil rektoru Meridiovi na základě nařízení biskupa kardinála a moravského zemského hejtmána Františka z Dietrichštejna jakožto nájemné 1600 zlatých. V roce 1623 obsadila osmdesátitisícová armáda Gáboru Bethlena severní Uhry a vpadla i na Moravu. Nic zlého netuše se v létě roku 1623 se vypravil olomoucký jezuitský rektor J. Meridies s asi dvaceti příslušníky olomoucké jezuitské koleje do Čejkovic, aby unikli morové epidemii, jež v Olomouci propukla. Jak mimo jiné vylíčil jezuitský historik Bohuslav Balbin (1621–1688) ve 4. knize 1. dekadý rozprav souhrnně nazvaných *Miscellanea historica regni Bohemiae (Historické rozmanitosti Království českého)*, večer 21. října 1623 zažily Čejkovice první přepadení Bethlenovými vojáků, když se onoho večera přepravili čtyři Uhři přes Moravu a narazili na poli na prokurátora (zástupce ve světských záležitostech) olomoucké jezuitské koleje, pátera Jana Urbaniho, který se společně s páterem Blažejem Slaninou (v letech 1633–1636 zastávajícím úřad rektora olomoucké koleje a akademie Tovaryšstva Ježíšova) právě staral o dopravu velkého nákladu vína dvěma páry silných koní do čejkovického zámku. Uhři vypálili čtveřici koní z vozu, oba pátery obrali o šaty a za vyhrožování s koňmi i s dalším lupem zmizeli. Po této události se rektor Meridies časně ráno následujícího dne vydal s většinou řádových spolubratrů na zpáteční cestu do Olomouce; sotva jezuité opustili Čejkovice, přepadla zámek tlupa Bethlenových Uhrů lačných kořisti, vylomila zámecká vrata a vedrala se do zámku. Páter Urbani, který zůstal v zámku se dvěma laickými bratry, byl „zle ztlučen“ a utrpěl čtyři těžká zranění na pažích a ramenou, bratr Vít Weismann byl vyvlečen ze zámku, vysvléknut ze šatů a šát, druhý bratr Jan Körner, kolejný kuchař, měl být Uhry odveden jako zajatec. Stejný osud měl postihnout i pátera Urbaniho, ale jistý uherský šlechtic se postaral o to, aby jak páter Urbani, tak fráter Körner mohli Čejkovice opustit. Své řádové spolubratry dostihli oba příslušníci Tovaryšstva v Diváčích a vrátili se s nimi do Olomouce. V příštích týdnech byly Čejkovice i širokým okolím vyplundrovány a čejkovický zámek včetně hospodářských budov poohltily plameny. Úsilí biskupa kardinála Dietrichštejna o velkou nadaci, z níž by bylo možné financovat zvýšení počtu chovanců olomouckého konviktu, bylo v roce 1624 korunováno úspěchem, když císař Ferdinand II. Podepsal 16. července tohoto roku donační listinu, kterou daroval konviktu panství a město Nový Jičín, které se sice už roku 1558 vykoupiilo z poddanství, ale jež v důsledku své účasti na stavovském povstání bylo odsouzeno ke ztrátě svých svobod a výsad. Poblíž Olomouce vlastnila kolej selské grunty (v Týnečku, v Radíkově a v Drozdíně), které dodávaly koleji i akademii palivové dříví, jakož i chléb pro příslušníky koleje, služebnictvo a dvorskou čeleď. Výnos z čejkovického panství (jehož rentabilita spočívala daleko více ve vínu, i dnes proslulém, nežli v jiných zemědělských plodinách) se projevil v hospodářství koleje až v následujících letech. Rektorem olomoucké koleje a akademie Tovaryšstva Ježíšova byl P. Jiří Meridies (Poledne) do 3. března 1626, kdy ho v této funkci vystřídal rovněž Slezan, P. Matouš Kossubius (Cossubius, Kozub), narozený kolem roku 1583 v Pštině (Pszczyna) v Horním Slezsku a zemřelý 15. června 1642 v Praze. Následujícím Meridiovým působštěm se stalo Brno, neboť byl tehdejší představeným české jezuitské provincie P. Řehořem Rumerem dne 21. března 1626 jmenován rektorem brněnské koleje, noviciátu a gymnázia Tovaryšstva Ježíšova. Také brněnská kolej a její statky utrpěly během stavovského povstání těžké škody, které se olomoucký biskup kardinál František z Dietrichštejna

snažil snížit tak, že daroval brněnským jezuitům z konfiskovaného panství již výše zmíněného Jana Adama Prusinovského z Víckova ves Polehradice. Toto obdarování stvrdil císař Ferdinand II. 1. září 1622 a dodal k němu ves Řečkovice (nynější brněnskou městskou čtvrť), původně vlastnictví zemřelého Viléma Dubského z Třebomyslic, odsouzeného za účast v českém stavovském povstání ke ztrátě svých statků.

Prof. J. Fiala, CSc.

(zdroj: <http://www.upol.cz/fileadmin/zuparchiv/XIV/cislo28.pdf>)

Redakčně kráceno

INZERÁT

Prodám pásový dopravník na stavbu. Délka 8 metrů.
Stehlík Jiří, Boleradice 294, tel. 519 423 284

Boleradická Tančírna

V sobotu 19. května odpoledne se v sále městyse Boleradice sešlo asi 150 tanečnicků z devíti souborů na devátém ročníku regionální přehlídky dětských lidových a country tanečních souborů dětí a mládeže Boleradická tančírna.

V průběhu odpoledne ukázali tanečníci divákům svá vystoupení. Velký úspěch zažily děti z místního souboru Polehrádek, které doprovázela cimbálová muzika Primáš.

Porota ocenila na 1. místě dva soubory Polehrádek Boleradice a Novoveská štítka, 2. místo získali Kamarádi z Popic a 3. místo Country taneční soubor Nedánov z Boleradice.

Porotě se líbili nejmladší tanečníci z Vinohradánku z Brna a místní stepaři Martin Trbola a dvojice Sabina Straková a Gabriela Praxová – získali cenu poroty.

Cenu pana starosty si odvezli tanečníci ze souboru Hrozének z Bulhary. Divákům se však nejvíce líbily děti z Kyjovánku z Kyjova.

Přátelská atmosféra v sále splnila účel přehlídky, kterým je setkávání dětí s podobnými zájmy. Společně jsme se pobavili a získali nové přátele a kamarády, které po letošním ročníku máme i ve slovenské obci Brodské. Večer jsme si pod vedením callera Ivana Bartůňka a hudební skupiny Kaskadéři všichni společně zatancovali jednoduché country tance.

Přehlídka se konala za podpory městyse Boleradice a věříme, že činnost pro děti a mládež radní podpoří i příští rok. Tanečníci se s námi loučili se slovy „Tak ahoj a rádi zase přijedeme“.

Mirka Vavriková

Výsledková listina:

1. místo – Polehrádek Boleradice
Novoveská štítka Pohořelice
2. místo – Kamarádi Popice
3. místo – CTS Nedánov Boleradice

Cena pana starosty – Hrozének Bulhary

Cena poroty – Vinohradánek Brno – nejmladší tanečníci

Clogging – Martin Trbola

Sabina Straková a Gabriela Praxová

Cena diváka – Kyjovánek Kyjov

Polehrádek Boleradice

TJ Sokol Boleradice – oddíl kopané

V jarní části sezony 2006/07 i nadále pokračuje souboj našeho mužstva se Sokolem Němčičky o vítězství ve skupině IV.C a postup do III. třídy. Nyní, kdy píše tento článek je naše mužstvo na 2. místě se ztrátou 1 bod na Němčičky a čeká nás vzájemný zápas, v němž se velmi pravděpodobně rozhodne o postupujícím.

Žáci si vedou o něco hůře, ale vzhledem k věkovým rozdílům je třeba jejich snahu ocenit. Doposud získali 17 bodů a pohybují se na kolem 9. místa v tabulce. I když jsou jejich výkony zatím nevyrovnané kluci mají na to se zlepšovat a v příští sezoně se umístit ve vyšších patrech tabulky.

Jako již tradičně pořádáme poslední neděli v červenci to je 29. července „Pohárový turnaj“ na který srdečně zveme nejen fanoušky ale i všechny občany Boleradice.

Libor Hříb

Ještě malý rozhovor:

Janda: Vyhráli jste v Němčičkách co to bude pro fotbal v Boleradicích znamenat?

Hříb: Teď jsme první s náskokem dvou bodů, takže jestli ve dvou posledních zápasech získáme alespoň 4 body, tak mužstvo postupuje do III. třídy, ale balón je kulatý a všechno může být i jinak a skončíme na druhém místě.

Janda: Gratuluji ...

Hříb: Mužstvo bojovalo a důležitý zápas vyhrálo, jsem ale trochu pověřčivý a myslím, že by jsme neměli křičet hop dokud jsme nepřeskočili.

Janda: Takže, ještě jednou gratuluji k vítězství nad Němčičkami a děkuji za rozhovor.

Jánské hody 22.6. – 24.6.2007

Program:

Pátek 22.6.2007 – stavění máje

Sobota 23.6.2007

14:30 hodin – krojovaný průvod od první stárky

17:00 hodin – Česká beseda (děti ZŠ Boleradice)

- po skončení dětské sólo

- hody pod májí

20:00 hodin – večerní hodová zábava (při příznivém počasí venku)

- k tanci a poslechu hraje DH Miločanka

Neděle 24.6.2007

14:30 hodin – požehnání v kostele sv. Jana Křtitele

15:00 hodin – průvod od kostela

- hody pod májí

17:00 hodin – tradiční zavádka

20:00 hodin – večerní hodová zábava (za příznivého počasí venku)

- k tanci a poslechu hraje DH Miločanka

Letošní stárky a stárky:

1. Václav Bartoněk – Klára Omastová
2. Stanislav Omasta – Veronika Novotná
3. Miroslav Nevoránek – Veronika Korábová
4. Tomáš Šlancar – Zuzana Hříbová

Chasa:

Tomáš Vojtěšek – Klára Hladůvková

Martin Soukop – Kristýna Hladůvková

Tomáš Omasta – Veronika Káňová

Milan Víteček – Barbora Reiterová

Jiří Soukop – Simona Srncová

Roman Dočekal – Martina Lupačová

Jan Šlancar – Lenka Horáková

Marek Koráb – Daniela Macháčová

Sklepníci:

Zbyněk Stehlík, Jan Hříb, Martin Víteček, Jan Štýbl, Adam Kršík, Michal Šimbera

Zahrádkáři informují

Vážení občané,

ČZS Boleradice vyhlašuje „Květinovou soutěž“ o nejpěknější předzahrádku, balkon či okno u příležitosti 50. výročí založení celostátního ČZS.

Podmínky soutěže:

přihlásit se do 20.6.2007 písemně do schránky chovatelů či u členů výboru

vyhodnocení proběhne 2 týden v červenci (kolem 15.7.)

odměnou budou ceny dle výběru v květinářství u manželů Vystoupilových

Věříme, že se tímto mimo jiné přispěje i ke zvelebení naší obce.

Dále pořádáme dne 5. července 2007 (čtvrtek – státní svátek) zájezd:

Program: 7,00 hod. odjezd, v 9,00 hod. exkurze v jaderné elektrárně Dukovany, v 11,00 hod. muzeum VI. Menšíka v Ivančicích, ve 14,00 hod. Slovanská epopej A. Muchy na zámku v Moravském Krumlově

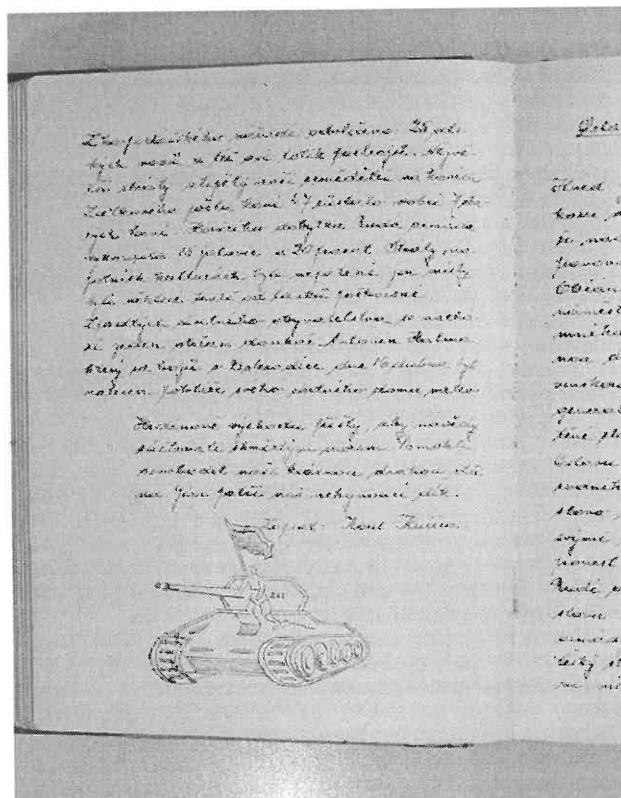
Cena zájezdu 50,- Kč pro člena svazu, 150,- Kč nečlen.

Přihlášky a složení zálohy do 20.6.2007 u členů výboru.

za výbor ČZS Kabela Pavel

Osvobození obce

Dne 17. dubna jsme si připomněli osvobození naší obce Rudou armádou v roce 1945 Radní při této příležitosti položili věnec u pomníku před kostelem. Při této příležitosti jsem opsal několik úryvků z kroniky tak jak je v té době zapsal kronikář Karel Kučera. Plné, nezkrácené stránky kroniky věnované této pohnuté

Kopie strany z kroniky Karla Kučery věnované událostem v roce 1945

době najdete na internetových stránkách obce
www.boleradice.cz

Postup Rudé armády na Moravu

V měsíci březnu dostala se do pohybu celá východní fronta, která postupovala z východního Slovenska a Maďarska k hranicím jihovýchodní Moravy. O velikonočních svátcích dne 1. dubna vojska druhé Ukrajinské fronty vnikla do hlavního města Slovenska Bratislavy. Po obsazení Bratislavy Rudou armádou,

německá armáda dala se na ústup, přičemž vojska 2. ukrajinské fronty nastoupila k útoku a poněkoli denních prudkých bojů, dospěla k městu Hodonínu a Břeclavi. 12. dubna 1945 vojska 2. ukrajinské fronty dobyla a osvobozena Hodonín, 14. dubna ofensivně jihozápadně Hodonína 14. dubna osvobozena Čejč, 15. dubna osvobozeny Brumovice, Kobylí, Velké Pavlovice. 16. dubna osvobozeny Horní Bojanovice, Němčičky, Morkůvky, 17. dubna osvobozeny Boleradice. 17. dubna postup 2. ukrajinské fronty směrem severozápadním na Brno útokem vedeným všeobecně podél železniční tratě Břeclav – Brno vzato útokem město Hustopeč.

...
Pondělí 16. dubna 5 hodin ráno Rudá armáda provedla znovu silný nápor na německé obranné linie postavené na jihovýchodní čáře u obce Boleradice, za pomoci tanků a letectva, rozpoutaly se na obou stranách tuhé boje při kterých se bojovalo až do večera. Protitanková zábrana na pokraji dolní části vesnice byla Němci zaminována a nedovolila sovětským tankům účinněji zasáhnout do boje o naši vesnici. Teprve zásah Rudé armády od jihozápadu, to jest od lesů Kuntinovských od Bojanovic lesů Vorlíček, podařilo se sovětské armádě odhalit pravé křídlo Němců a donutit je k ústupu směrem na severozápad. Při ústupu Němců o šesté hodině večerní hodili tito do středu naší obce několik granátů, které zapálily několik obytných budov. Požárem postiženi byli: Šemora František hostinec, Rozsívál Ludvík dělník, Horák Vavřín dělník

...
Úterý 17. dubna V 5 hodin ráno Rudá armáda zahájila palbu z dalekonosných těžkých děl na nepřítele, při hukotu děl zem se třásla a z oken vypadala okenní tabule, střelba tato se opětovala jen po několik minut. Němci střelbu neopakovali poněvadž neměli dostatek nábojů. Po nastalém uklidnění dělostřelecké palby vstupují v 6 hodin ráno do naší obce od Morkůvek první osvobozující kozácké jednotky

...
18. dubna včasných ranních hodinách přijíždí po silnici od Morkůvek motorizovaná zásobovací kolona s plně naloženými auty potravin, střelivem a pohonnými látkami. Popříjezdu sovětské zásobovací kolony, byla tato ihned ubytována po celé obci ve všech domech. Všechny mláty, kde se ukrývala a maskovala zásobovací auta, musely býti propůjčeny osvobozující sovětské armádě.

19. dubna: ubytován ve zdejší obci generální štáb oddílů maršála Malinovského. Štáb tento setrval ve zdejší obci až do osvobození města Brna, až do 26. dubna 1945

20. dubna: přišel rozkaz sovětského velitele všichni zemědělci musí vypomáhati sovětské armádě s odvozem klád na zničené a poškozené mosty

Jiří Janda

...zkratka stalo se ještě v březnu...

20. poslední zimní den konečně napadl sníh, 21. první jarní den roztál všechny sníh,

24. přijeli naši učitelé aby oslavili 400 let školy, z nebe pršelo rovnou bláto a obě hospody byly narvány k prasknutí – naši prohráli ve fotbale s Německem, 25. vinaři zabodovali (vino), 31. uváděčky rozdávali v divadle (p)Past na myši od Agathy Christie

...zkratka stalo se v dubnu...

1. byl April a přijely děti naučit se hrát divadlo, 5. Zelený čtvrtek začal velikonoční svátky,

8. přijeli milovníci vína na výstavu v sále a hrála cimbálka 9. mrskali kluci děvčata a skončily velikonoční svátky, 14. na letišti probíhaly nefalšované letecké bitvy, 16. jsme si připomněli výročí osvobození obce, 18. přijeli k nám z televize a točili Orla, 21. v poledne prosvíšely obcí pomalovaná auta Agrotec rallye, 28.

na rybářských závodech byla účast nebývalá a úlovky taktéž, 30. rejdlily čarodějnice nejvíce ve sklepích Cihelny,

...zkratka stalo se v květnu...

1. začal máj, lásky čas, 4. divadlo, divadlo řekni kdo je nejlepší? Přijeli k nám komedianti z celého kraje aby se to dověděli, 11. komedianti si rozdělili ceny a odjeli domů, 12. boleradičtí šedesátníci se sjeli na radnici z celé republiky, 13. školní dítky se předvedla maminkám a babičkám ve Školní akademii, 19. odpoledne v Tančárně tancovali děti a mládež, večer na Country bále taktéž a dočkali se i kankánu, 22. patřičně zkolaodována nástavba nad hospodou, 26. děti malovaly na silnici – v Kloboucké bez aut, 27. sběratelé přišli na Boleradický bazar a tancovala u toho děvčata z Bílovic a v divadle zazpívaly tetky z Podluží

Vystoupení nejmenších dětí na Školní akademii 13. května

Rozhledna

Tak co, starosto, kdy bude stát ta rozhledna? To je dotaz, který mi čas od času pokládají někteří naši občané. A mě nezbyvá, než trpělivě vysvětlovat, jak to s tou rozhlednou je. Když se po volbách sešla Rada na jedné ze svých prvních schůzí, zabývala se mimo jiné tím, co se bude v naší obci budovat v příštích letech – tedy především v tomto volebním období. Radní se rozhodli, že do diskuze o tzv. „konceptu rozvoje obce“ zapojí všechny členy Zastupitelstva bez ohledu na to, za kterou volební stranu kdo z nich kandidoval. Vždyť odpovědnost za rozvoj obce nese Zastupitelstvo jako celek. Členové Zastupitelstva byli požádáni, aby podle svého uvážení sestavili pořadí akcí podle důležitosti – tedy jakýsi žebříček priorit. Názory všech 15 zastupitelů byly pak vyhodnoceny s následujícím výsledkem:

Jako nejdůležitější bylo označeno dokončení rozestavěné akce „Dostavba OÚ“ – půdní vestavby nad pohostinstvím. Hned potom se umístila ubytovna – tedy zahájení a dokončení ubytovny a to ještě v letošním roce. Třetí příčku obsadilo vybudování vodovodu a plynovodu ve Vrchní ulici a Ke hřišti rovněž v letošním roce. Rozhledna skončila v tomto pořadí důležitosti na 12. místě!

Můžete se ptát proč.

Rozhledna je věc nepochybně atraktivní. Ale také (bohužel) drahá! Techsport sice poskytl v loňském roce dar ve výši 300 tis. Kč, na její postavení však stále chybí ještě téměř 1,4 mil. Kč. Vzhledem k potřebám obce a tomu, že obec na dokončení rozestavěné akce „Dostavba OÚ“ musela vzít úvěr, je v tuto chvíli nemyslitelné uhradit stavbu rozhledny z obecní kasy. Ano, rozhlednu bychom jistě všichni uvítali, ale bylo by přinejmenším pošetilé dát této akci přednost např. před vybudováním vodovodu a plynovodu pro rodinné domky, před dokončením rozestavěných akcí apod.. Letos tedy chceme alespoň vybudovat základy a samozřejmě se snažíme zajistit na pokračování stavby rozhledny a její dokončení peníze z jiných zdrojů.

Starosta Jan Koráb

Vystoupení ženských pěveckých sborů v divadle pořádala Jednota Orla Boleradice 27. května

Summer time

Sotva skončilo, už jsme se na něj těšili. Slunce, teplo, voda Zkrátka léto jak má být.

A je to tady, já to tušila! Přišla první angína, přišla i druhá Občas kašel, rýma, či snad alergie?

Pravidlo, jeden den ve školce tři doma, opět ožilo. Paráda!!! Ve školce mají děti zánět spojivek. I moje dcery mají zánět spojivek. No a nějaké to klíště, či snad odřená kolena? Tak to mě vskutku nerozhází.

A do toho nám zraje první ovoce. Kilíčko jahod sem, kilíčko třešňi tam a už jsem zase v jednom kole. Mixér mixuje, vaříč vaří, čelo se potí ...

Ó můj Bože, kdy už zase přijde winter time?

Libuše Klímová

O velikonoční neděli po celý den probíhala v sále tradiční výstava vína Vinařského spolku Boleradice. 450 vzorků vína od vinařů ze širokého okolí je už pěkný výběr. Šampióni výstavy byly vypiti jako první ale každý si určitě přišel na své. K dobré pohodě hrála CM Primáš a Vonica, večerní zábavu obstarala DH Horenka.

Příspěvky do příštího čísla Polehradu, které vyjde na podzim, zasílejte na internet@boleradice.cz Uzávěrka příštího čísla bude 15. září 2007

Více fotografií a další informace najdete na www.boleradice.cz

Polehrad – zpravodaj občanů Boleradice

Vydává ÚM Boleradice, 691 12 Boleradice 401, odpovědný redaktor Ing. Jiří Janda. Zaregistrováno u MK ČR reg. č. E 11762 Články nejsou redakčně upravovány ani kráceny bez souhlasu příspěvovatele. Redakce si vyhrazuje právo neuveřejnit příspěvky hrubě urážlivé, neslušné a poškozující dobré mravy. Příspěvovatelé odpovídají plně za obsah příspěvků a jazykovou úpravu. Toto číslo vyšlo 7. června 2007 Cena 5,- Kč